

דו / שמות ו ב [וארא אל אברהם]

ט לשמך ולזכרך מן־ידי שמך בקדושה עוזים ואומרים
 קדוש קדוש קדוש ו יי צבאות מלא כל הארץ כבודו
 קדוש מברית אברהם / קדוש משבועת יצחק / קדוש מהבטחת יעקב
 קדוש קדוש קדוש ו יי צבאות מלא כל הארץ כבודו
 קדוש בין בתרים ברת ברית ללא בשמו
 קדוש במוריה קיים שבועה לבן בשמו
 קדוש תחת סולם סמך הבטחה לתם בשמו
 קדוש קדוש קדוש ו יי צבאות מלא כל הארץ כבודו
 קדוש מחיה קדוש מאופן קדוש מכרוב לעומתם כל יאמרו ו
 ספקומו נגלה להקים ברית וכן עתה יגלה והוא במקומו
 ספקומו הופיע לקיים שבועה וכן עתה יופיע והוא במקומו
 ספקומו נדע לעשות הבטחה וכן עתה יעשה והוא במקומו
 ממקומו יפן בעם המיוחדים בכל יום פעמים ואמרים פעמים

ובכן והתיצב לפני פרעה

לפני אוסר אלזה אני	והתיצב באימת אליות אוסין	ז
לפני בזה בני בכורי	והתיצב בבעת ביעות כהל	
לפני נכיר [גוי] גמור	והתיצב בגבירת גאון גסות	ה
לפני דחש ידדי דגול	והתיצב בדזתר דקר דבור	
לפני הונה היטל תפקד	והתיצב בהילך ה[דר]ת הוד	
לפני ור זרים זרע	והתיצב בזיו ועפת זעף	
לפני חגף חרף חי	והתיצב בחזות חניגת חסד	
לפני טוען טפים טיט	והתיצב בטעם טכס מזהר	
לפני יום [יע]ף יקש	והתיצב ביחוד ייליל יגון	ו
לפני כמים כוכד כע[ם]	והתיצב [בכי]וין בשרון כוח	
לפני ל[ץ] לוחם לקוחים	והתיצב בליבוב לב לביא	
לפני מפריד מקהלות מ[מלכת]	והתיצב במילל מהירת מ...ת	
לפני [ג...ג...ג...ג]נים	והתיצב בגואם גועם גצח	
לפני סגא סגולי סיכר	והתיצב בסיח סימן סוד	ב
לפני עומס עמוסים עזני	והתיצב [בצ]רום עזות עיגן	
לפני פץ פקת פלילה	והתיצב בקצח פועל פלא	
לפני צר צורר צורים	והתיצב בצחלת ציווי צור	
לפני קוצף קנות קנויים	והתיצב בקידום קיהוי קרביים	
לפני רע ריצץ רעים	והתיצב ברוני ריצת [רע]ד	ג
לפני שוטה שוכר שוקיו	והתיצב ב[ש]חרית שויפת שמש	
לפני תועי תומיד תעב	והתיצב בתואר תהלת תוקף	

א אִם נִלְדָּה רֵאִיתָּהּ // בְּחִירְךָ אִם הָרֵאִיתָהּ
נִגְזַר לִבְּךָ צִרְתָּהּ // דָּבָר אֲשֶׁר יִדְבֹּר לָהֶם הוֹדַעְתָּהּ
הַמִּטָּה אֲשֶׁר נִכְרָא לְעֻזָּתוֹ // וְבוֹ כְּאִיּוֹלָתוֹ לְעֻזָּתוֹ
וְהִלַּת מִגִּין לְהִרְאוֹתוֹ // חֲמַת מִגִּינִים לְהִרְאוֹתוֹ
סָפֵשׁ לִבּוֹ יִתְעַבֵּר // יִרְגֹז [קִזוֹ] חֵל וְיִתְעַבֵּר
כִּחַ מִטָּה אוֹתוֹ יִדְבֹּר // לָעֵת יַעֲשֶׂה מוֹפֵת אֲשֶׁר יִדְבֹּר

ה

כ כִּי יִדְבֹּר אֵלֵיכֶם ו פרעה לאמר תגו לכם מופת ואמרת אל אהרן
קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין¹
וְנִשְׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכְכִי [מִצְרַיִם] בְּפִרְעֵה וּבְכָל עַבְדָּיו²
וְנִשְׁמָה לְמוֹת וּמִתַּג לְחִמּוֹר וְ[שְׂבַמ לִגֹּ] כְּסִילִים³
וְנִעֲנֶה כְּסִיל כְּאִיּוֹלָתוֹ פֶּן יִהְיֶה חֲכָם בְּעֵינָיו⁴
וְנִדְּבָרִים לֹא יוֹסֵר עֲבָד כִּי יִכִּין וְאִין מַעֲנֶה⁵

טַעֲנָה לָנוּ תַּפְתַּח / וּמִזְכְּרֵינוּ תַּפְתַּח / בְּצֶדֶק יוֹשֵׁב פֶּתַח
בְּרוּךְ

מגן

ב מִטָּה הִנֵּקְרָא לְשֵׁם אֱלֹהִים // נִקְרָא עוֹד לְשֵׁם אֱחִים
שְׁמוֹ בָּם אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים // עָלֵי נֹפִים וּמוֹפִים וְנִפְתָּחוּם

ו

פְּתָנָם מִלֵּכָם לֹא אֵיחָרוּ // צִירִים וּמִיד מִיחָרוּ
קִירוֹת לִיבֹתָם נִמְקָרוּ // כְּנֹז וּמִדַּעַת נִבְקָרוּ

שְׁלוּחִים עַת אֲשֶׁר נִקְרָאוּ // שְׁלִיחוֹתָם מִיד הִקְרָאוּ
מַעֲצוֹמוֹת סַפְ[י] סִלָּה נִיבְקָאוּ // תַּפְּסִי עוֹז בְּעֻזָּת אֱלֹוֹ קָאוּ

כ כִּי יִבֹּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ו אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יי וישלך
אֶהֱרֹן אֶת מִמָּהוּ לִפְנֵי פִרְעֵה וּלְפָנַי עַבְדִּיו וְיִהְיֶה לְתַנִּין⁶

ז

וְנִשְׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ⁷

וְנִשְׁמָה בָּם דְּבָרֵי אוֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים בְּאַרְץ חָם⁸

וְנִדְּבָר וְאֶמְרַת כַּהֲאָמַר יי אֱלֹהִים הִנְנִי עֹלֶיךָ פִּרְעֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
הַתַּנִּים הַגְּדוֹל הָרוֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאוֹרָיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאוֹרִי וְאֲנִי עֹשִׂיתִנִּי⁹

וְנִכָּל רוּחוֹ יוֹצִיא כְּסִיל וְחָכָם בְּאַחֲזֹר יִשְׁבַּחְנָה¹⁰

וְנִלֹא יִחְפוֹץ כְּסִיל בְּתַבּוּנָה כִּי אִם בְּהַתְנַלּוֹת לְבוֹ¹¹

ח

שמעון בר מגס

ג

שִׁמְךָ נִזְרָא עֲלֵיָהָ

מִפִּרְשׁ בְּנִתְחֻלָּהָ

עֲגוּל תְּחִילָה

וְחֹזֶר חֲלִילָה

5 גִּאָטְמִים בּוֹ תְּחִיָּה

הַגּוֹי אֶהְיָ אֲשֶׁר אֶהְיָ

כִּי מִשְׁהִיָּה הוּא שִׁיְהִיָּה

וְעֲלֻמָּתוֹ מִהֵיוּ יְהִיָּה

אֵהָ לָךְ קְנוֹאָמְךָ

10 יַעֲקֹב וְרַב בּוֹ עוֹלָמְךָ

חֵישׁ לָנוּ בִּיאַת יוֹמְךָ

יִדְעַ עֲמֶךָ שְׁמֶךָ

1 נִזְרָא עֲלֵיָהָ: כינוי לה', על-פי תה' סו:ה. / 2 מפורש: נאמר כשם המפורש. בחתולה: לשם ישועה או לרפואה; ואולי: בערפל, במסתורין שלו בשמים, על-פי איוב לח:ט. / 3 עגול תחילה: אולי בצורה זאת:

א		א
ה	ה	ה
י		י
ה	ה	ה
א	א	א

שר

4 וחוזר חלילה: ניתן לקריאה כפאלינדרום (כמעט) אם מתחילים באל"ף של 'אהיה' הראשון: אהיה ארש (תחת 'ארש') אהיה (תודתי לפרופ' ג' שלום, שנשא ונתן אתי בעניין זה ובעניינים קרובים). לשימוש בשם 'אהיה אשר אהיה' בצורות גיאומטריות בקמיעות ראה: M. Gaster, *Studies and Texts*, III, London 1925–1928, p. 121; C. Bonner, *Studies in Magical Amulets*, University of Michigan 1950, p. 109 והשווה עוד בדיברין ל'לא תשא' של יוחנן הכהן בירבי יהושע: 'זה זכרי לדור דור זה לעולם שם' / חלילה חוזרות אותיות אשר בשם' (נ' ויסנשטרן, 'הקדושתאות למתן תורה', עבודת-גמר בחוג לספרות עברית, האוניברסיטה העברית, ירושלים תשל"ג, עמ' 63). / 5 נאטמים: כינוי למתים. בו: בשם. / 6 הגוי: קראוי. / 7 משהיה הוא שיהיה: על-פי קה' א:ט: 'מה שהיה הוא שיהיה'; על הכתיב 'מש' תחת 'מה ש' ראה: י"נ אפשטיין, מבוא לנוסח המשנה, ירושלים תש"ח, עמ' 1217. / 8 העלמתו: את השם. מהיו יהיה: כינוי לאברהם, על-פי בר' יח:יח; והיינו, אפילו מאברהם, על-פי שמ' ו:ג. / 9 כנואמך: כמו שאמרת למשה: 'זה שמי לעלם' (שמ' ג:טו). / 10 יעקור בו עולמך: השווה להלן, פיוט ח, טור 19: 'על העולם והוא חרב'. / 11 חיש: ורז. ביאת יומך: כמו: יום בואך, על-פי יואל ג:ד. / 12 ידע עמך שמך: באחרית הימים; והשווה תנחומא, בובר, וארא, ה: 'וארא... לא פרסמתי להם... ולך גליתי אותו... אמר הקב"ה בעולם הזה ליחידים גליתי שמי, אבל לעולם הבא לכל ישראל אני מודיע שמי, שנאמר לכן ידע עמי שמי וגו'.

בן תהילתך כן שמך
 עימנו תעש למען שמך
 כי הוא השם שמנפירים
 5 על הארץ והיא רועדת
 על הקרד והיא בורחת
 על הגחלים והם נכים
 על הדבר והוא נזעף
 על ההרים והם נרסקים
 10 על הנולד והוא יוצא
 על הזועות והם נינחים
 על הסמך והיא עומדת
 על הטרף והוא טיה
 על הים והוא נדרך
 15 על הקכל והוא נותר
 על הלש והוא קשלים
 על המים והם נרקעים

2 בן תהילתך] בשמך אלהים בן תהילתך בן שמך על קצוי ארץ 3 עימנו תעש למען
 שמך] צדק מלאה ימנך שדי תעשה למען שמך 4 שמזכירים] המזכירים חסידיך 11 נינחים
 נוחים 16 משלים] משלים

7 על הגחלים והם נכים: השווה סידור רס"ג, עמ' שפט: 'הנוכר על האש והיא
 כבה'. / 8 נזעף: נעשה זעוף, מוכה; והשווה בדיברין של אלעזר בירבי קליר: 'הנוכר על
 הדבר והיא כלה' (תפארת שיבה – ספר היוכל לצונץ, ברלין תרמ"ד, עמ'
 216). / 9 נרסקים: אולי יש לגרוס: נפרקים; ובפיוטי רס"ג: 'על ההרים והם
 מתפרקים' (ראה סידור רס"ג, עמ' שפט; וזלאי, האסכולה הפייטנית, עמ' רכ). ובקדושחא
 לבינימין בירבי שמואל, ח, שורה 282: 'פורק הרים ומשבר סלעים בהתעברו' (י"ל
 וינברגר, אנתולוגיה של פיוטי יוון אנאטוליה והבלקנים, סינסינטי תשל"ו, עמ'
 48). / 10 על הנולד והוא יוצא: וכן בדיברין של אלעזר בירבי קליר: 'הנוכר על הולד
 והוא יוצא' (תפארת שיבה, שם). / 11 נינחים: נעשים נוחים. / 12 על... עומדת:
 לפי פרקי דרבי אליעזר (פרק נב) העמיד יהושע את המאורות על-ידי ש'הזכיר עליהם את
 השם'. / 13 הטרף: המת. חיה: השווה בתשובת רב האי גאון לאנשי קירדואן: 'שם זה
 אתה אומרו על המת והוא חיה' (אוצר הגאונים, חגיגה, מהדורת ב"מ לוי, ירושלים
 תרצ"ב, עמ' 20). וראה גם בדיברין של רב סעדיה: 'על המת והוא חיה' (סידור רס"ג, עמ'
 שצ). / 14 נדרך: נעשה נוח לדריכה, דרך; והשווה איוב ט: ח; בבלי ב"ב עג
 ע"א. / 15 נותר: בניין נופעל; והוא כמו: נתר. / 16 משלים: על-פי איוב ה: כג. וכן
 אומר אלעזר בירבי קליר: 'הנוכר על הלש והוא חזר' (תפארת שיבה,
 שם). / 17 נרקעים: על-פי הכתוב: 'לרוקע הארץ על המים' (תה' קלו: ו), והיינו, נעשים

על הַנָּהָר וְהוּא נִחְצָה
 על הַסָּטָן וְהוּא נִיגָעַר
 20 על הַעֲלִים וְהוּא תָרַב
 על הַפְּגִיעַ וְהוּא נִרְפָּא
 על הַצּוּר וְהוּא מוֹצִיא
 על הַקָּצֵף וְהוּא נִשְׁפָּת
 על הַרְעָם וְהוּא מִסְּפִית
 25 על הַשְּׁמִיר וְהוּא מְתַפְּצֵץ
 על הַתְּהוֹם וְהוּא מִיִּצִּיף

22 מוציא] מוציא סים

רקועים. / 22 מוציא: בנוסח סעדיה: 'ועל הצור והוא מוציא סים' (זולאי, האסכולה
 הפייטנית, עמ' רכ). / 23 נשבת: ובדיברין של רב סעדיה: 'על קצף מלאך המות והוא
 מתעצר' (= נעצר; סידור רס"ג, שם). / 24 מסכית: מציית, שומע, תחת אשר
 השמיע. / 26 על... מיציף: השווה תרגום יונתן לשם' כח:ל; תרגום קה' ג:יא;
 ותרגום שה"ש ד:יב.

ינני קדושתא: משלש

1 ינחנו שבטך / ומשענת מטך // על אָדוֹם בְּהִטָּךְ / מוֹסֵר שׁוֹטְךָ
 2 נְשָׂא נֶס גָּדוֹל / לַתְּנִין יָם הַגָּדוֹל // כְּתַתְּ אוֹת גָּדוֹל / לַתְּנִין הַגָּדוֹל
 3 שְׁלַח מִטָּה עֶזְךָ / וְשִׁבְט מַעְזְךָ // חֲטֹר גְּאוֹתְךָ / מִקֵּל גְּבוּרָתְךָ
 4 וְאַחַת מוֹפְתֵי שְׁלַחְתָּהּ עַל מִצְרַיִם // מוֹפְתֵי הַרְבֵּה תִשְׁלַח עַל מִצְרַיִם
 כְּכַתוּב: וַתִּתֵּן מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וָאֵשׁ וְתַמְרוֹת עֵשֶׂן (יואל ג, ג).

1 ינחנו וכו': פניית עם ישראל אל ה'. ומשענת מטך: ומטך אשר נשענים עליו, כלומר:
 גבורתך שאנו סומכים עליה. בהטך: בהטותך, בהביאך. מוסר שוטך: ייסורים. 2 נס
 גדול: ראה להלן. לתנין ים הגדול: למלכות השולטת בנו (ראה להלן). כתת: כשם
 שנתת. לתנין הגדול: לפרעה. 3 מטה... ושבט וכו': סמל לכוח ה'. 4 אחת: כמו:
 אחד. מצרים: אויבינו המצרים לנו.